

עזרי מעם השם עושה שמים וארץ

ספר הזהר

שיתבר התנא האלקי רבן שמעון בר יוחאי זיע"א

ובו: "ספר הזהר", "זהר חדש", "תקוני הזהר"

מגיד

❁ זהר חדש רות ❁

מבאר בלשון הקדש עם פרוש קל ונחמד למען ירוץ הלומד בו

מחולק ל- תתק"ס (960) קונטרסים

ל"ב כרכים של ל' חלקים

כרך ל"א - חלק י"ט

קונטרס 919

מופץ ללא מטרות רווח כלל - לקירוב הגאולה ברחמים

בספרא דא יפקון ביה מן גלותא ברחמי

יחד שבטי ישראל לסיום כל ספר הזהר בדקות ספורות

"קודשא בריך הוא אורייתא וישראל חד הוא"

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"

אדר א' תשע"א לפ"ק - בעיה"ק בית שמש תובב"א

קריאת רבני ירושלים ללימוד הזוהר - שנת תרפ"א

כבר ידוע לכבודם מעלת לימוד הזוהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פורעניות וגזירות קשות ורעות ומותנא וחורבה וזאה מעלמא, והשנה שעברה כבר עוררנו עם ישראל "תקון לגאולה האמתית" מטעם הרבנים הגאונים מארי דארעא קדישא" הנז"ל לשקוד על לימוד הזוהר לגמור בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים, וכפי הרשימות אשר קבלנו לא נגמור רק לערוך שש מאות סיומים, ע"כ אנחנו רבני וגאוני ארץ הקדושה מבקשים מכל בר ישראל אשר ידו משגת ללמוד עוד פעם בכדי גמור האלף סיומים בכ"ה אלול הבעל"ט כפי שיעור הראשון יותר או פחות עם בני חברתו של אשתקד, סיום זוהר אחר, לעילוי מזל עם ישראל, ולבטל כל הצרים עליונים ותחתונים, ויפר עצת אויביו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה ידיהם תושיה, וישראל ישכון לבטח ונראה בנחמת ציון אכ"ה. ירושלים ת"ו בש"א לחדש אייר שנת תפא"ר לפ"ק.

קודם הלימוד יאמור: הרי אנחנו נלומדים בספר הזוהר הקדוש לעילוי שכנית עוזנו ולהרים קרן מזל ישראל ולסתום פי כל הצרים אותנו עליונים ותחתונים ולהחזיר העטרה ליושנה ויאמר די לצרותינו וישראל ישכון לבטח אמנן כ"ה

נאם יצחק ירוחם בהגאון החסיד מוהר"ר משה יהושע יהודא ליב צ"ל דיסקין

כבר אמרו בחז"ל שלמדו תורה היא שקולה כנגד כל המצות אשרי הזוכה להיות עמלו בתורה הן בגולה הן בספרו חסד וזה"ק והתיקונים. ונדאי הוא רשביי התנא האלקי זיע"א לפטור את כל העולם כולו מן הדין ולקרב את הגאולה ועיניו תחיינה בהגלות נגלות אור ה' ומלאה הארץ דעה את ה' בבא גא"צ וירשאל נושע בה' תשועת עולמים בעגלא ובקבוק

מסכים אני לכל המדובר למעלה ומבטח מאחב"י בכל מקום להתמיד בלמוד הקדוש הנוכח ובסדר הנוכח וזכות התנא הקדוש רשביי זיע"א ותה"ק יגן עלינו לזכות לראות בגאולת ישראל ברחמים בב"א כמ"ש הנהייא גם כי יתנו בגוים עתה אקבצם.

ובבע"ח יום פסח שני תרפ"א
בא ס"ט יפרש כושונה לפ"ק
הצני יעקב מארי ס"ט ראשון לציון
וראש הרבנים בא"י.

ע"ד תועלת ונחיצות הלימוד הקדוש של הזוהר הקדוש התיקונים כבר כתבתי בזו שנה שעברה הש"י"ח חובי יתן התעוררות תשובה מטיעולא גבל עמנו ישיבה ונזכה לראות בישיבה קרובה כעיתית לב נפש חמה. הק"י יוסף חיים זאננבעפלד רב ואב"ד לקהלת האשכנזים בעה"ק ירושלים תוב"א

תקון לגאולת האמתית - מטעם הרבנים הגאונים מארי דארעא קדישא

לבטח, והלומד בו בטוח שלא יסבול צער חבלי משיח, אשר על כן אנחנו חכמי ורבני עיר הקודש ירושלים ת"ב ובתי דיינים נתעוררנו ליסד לימוד הזוהר בארץ ובחוץ לארץ בכדי לגמור הספר הזוהר ויהיה הסיום בכ"ה אלול הבע"ל יום בריאת העולם, וילמדו הזוהר והתיקונים אלף פעמים בסוד האלף לק שלמה. ולכן אנחנו קוראים לכם אחינו חכמים רבנים, סוחרים בעלי בתים בעלי מלאכות חזקו ואמצו לקחת חלק עמנו, והחלש יאמר גבור אנו זכו והתחברו בחברה הזאת וכל אחד יחסוף חלק מהזוהר ובשעת הפנאי ובין הדבקים ללמוד איזה עליון כפי הסדר אשר יתנו לכם הגבאים והמנהלים בין בארץ בין בחו"ל אשריכם ישראל דעו מטהר אתכם אביכם בשבטמים, דעו כל מעלה ומלה נעשית אלף אלפין ורבי רבון עולמות עליונים בשמים כנזכר בהקדמת אור החמה.

ואתם אחינו גבאי מנהלים עם קודש בארץ ובחו"ל אשר עליכם נאמרו ומצדקי הרבים ככוכבים לעולם ועד עמדו ועשו משמרות משמרות וסדר לכל חבר וחבר כפי כחו באופן כי כל חבר ילמוד זוהר שלם עד כ"ה אלול או חציו או רבעו ולווגו כל סיום שלם על ע"א ד' תבירים בכדי לדעת כמה סיומים יש בכל עיר ועיר להשלים אלף פעמים וכבר מנינו חברת מיכה את הרבים, להשתדל בזה ובורור כי גם אנשי חו"ל יעלה הלימוד שלהם עם אנשי עיר הקודש במסלת בית קדש הקדשים בסוד כל ישראל ערבים זה בזה, ונכנס לעונה חדשה שנת גאולה וישועה ברחמים עם עמו ישראל ועל כל העולם כולו, ואחר הסיום אם יצטרך עוד נאמר עוד פעם סדר שני וזכות התנא הרשביי זיע"א יגן עלינו ויגן עליכם ואתם שלום.

לון רזין טמירין כל שם בדרגא דיליה, ורשעתא יחב לעשר ספירן לגלאה לון רזין טמירין דלא אתייהב רשו לגלאה לון עד דיייתי דרא דמלכא משיחא. המורם מן האמור כי הגאולה תלויה בלימוד הזוהר.

ועתה נכתוב מה גורם בעולם בטול לימוד הזוהר, ונקח אותו מדברי הרב הגדול המקובל האלהי רבי חיים ויטאל זלה"ה תלמיד הרב האר"י זיע"א הכתוב בהקדמת שער ההקדמות, וז"ל אני הצעיר בעיר הדל באלפי חיים ויטאל בן לא"א הרב יוסף ויטאל זלה"ה בהיותי בן שלשים לכח תשש כתי וישבתי משתומם ומחשבתי תמהים כי עבר קציר כלה קיץ ואנחנו לא נושענו תרופה לא עלתה למחלתנו, אין מזור לבשרינו, ולא עלתה ארוכה למחנתנו, ולחרבן בית מקדשנו, אי לנו כי פנה היום וגם נטו צללי ערב וכלו כל הקצים ועדיין בן דוד לא בא. ואתנה את פני לחקור ולדעת מה זה ועל מה זה נתארך קצינו וגלותנו ומדוע לא בא בן ישעי? ומצאתי און לי ואנינה בקרבי ולבי דוי, ממאמר אחד הובא בספר התיקונים תקון ל' וז"ל תנינא כתיב ורוח אלהים מרחפת וכי' והיא אומרת מה אקרא וכו' ובהואו זמנא וכי' יזכור כי בשר המה רוח ההלך ולא ישוב דא הוא רוחו של משיח ויין לון דגרמי דזייל ליה מן עלמא ולא בען לאשתדלא בחכמת הקבלה (ר"ל לימוד הזוהר) וגרמי עניינתה וחרבא וזיה והרג ואבדן בעלמא, והאי רוח דאשתלק דא הוא רוחו של משיח כמה דאתמר ואיתור ורה"ק רוח עצה וגבורה רוח דעת ויראת ה' ע"כ.

הרי כי לימוד הזוהר הוא מעורר הרחמים ונשמתו של משיח ויתגלה ויבנה המקדש וישראל ישכון

ידוע לכל כי ספר הזוהר של התנא האלהי, אור העולמות העליונים והתחתונים הנאמר עליו זה האיש מרעיש הארץ מרגיז ממלכות ובגמורא אמרו דילידה אימיה כרבי שמעון תליד וחי לא לא תליד (מכות י"ז ע"ב) הוא עטרת ראשינו ותפארתנו, הרשביי זיע"א אשר תורתו בוקעת אלפאי אלפיים ורבי רבבות עולמות ועוברת בין שרפים ואופנים וחשמלים חיות הקודש מקום נהרי אש אוכלת אש עד קול דממה דקה לפני הקב"ה ושמה בה ובונה בה עולמות חדשים ומרחם על עלמא.

פוק חזי מה שכתב הגאון חיד"א זלה"ה, לימוד הזוהר מרומם על כל לימוד אפילו דלא ידע מאי קאמר.

והרב "כסא מלך" (פירוש על תיקון מ"ג) אמר לימוד הזוהר בגירסא בונה עולמות עליונים.

עוד אמר אליהו ז"ל לרבי שמעון בהאי ספר הזוהר יתפרקון מן גלותא כד אתגליא בדרא בתראה.

עוד בדרך קב"ד ע"ב לשון משה רבינו לרבי שמעון. והמשכילים יזהירו כוזהר הרקיע בהאי חבורא דילך דאיהו ספר הזוהר באלין לא צריך נסיון (ר"ל כי הלומד בספר הזוהר לא יסבול חבלי משיח) ובגין דשראל עתידין למטעם מאילנא דחיי דא הוא ספר הזוהר יפקון ביה מגלותא ברחמי.

עוד בהקדמת התיקונים "והמשכילים יזהירו כוזהר הרקיע" וגו' והמשכילים אינור ר' שמעון וחבריא יזהירו כד אתכנסו למעבד האי חבורא רשותא איתיהב להון ואליהו עמהון ולכל נשמתין דמתיבתא איתיהב בנייהו ולכל מלאכיא, באתכסייא ובאורח שכל ועלת על כולא יהיב רשו לכל שמהן קדישין וכל הויין וכל כנויין לגלאה

הקדמה לזוהר תתק"ס חלקים - מבצע "יחד כל ישראל"

ישראל הקדושים והטהורים ה'מה כלולים כל ששים רבוא נשמות בתוך ספר הזוה"ק, כדכתב רבינו הקדוש הרמח"ל זי"ע באגרותיו. ולכן כל אחד יטמין עצמו בספר הזוהר הק' במיוחד בדורנו דרא בתראה ודור אחרון. ובזהר (זהר חלק ג') דף קנ"ג: ברעיא מהימנא כתב דהוא "תיבת נח" שמציל מפני המבול הנורא. ולזה תקן הרמח"ל זי"ע דיקבצו את כל ישראל ללמוד זוה"ק ובזה יתבטלו כל הגזרות - ויצמחו הישועות בצמיחת קרן דוד במהרה. (ועין בספר זכותא דרשב"י).

כתב בשדי חמד (מערכת מ' סוף כלל קצ"ח) וז"ל: מצוה שעושים אותה הרבה בני אדם בשתפות, כל אחד נוטל שכר פאילו עשאה פולה לבדו, ומטעם זה נוהגים כל בית ישראל לעשות חבורת ש"ס ומחלקים הש"ס בין כמה בני אדם, שכל אחד לוקח מסכת אחת, ועושים סיום פעם אחת בשנה, וכן חבורות שחלקו ביניהם ללמוד סדר משניות, ושורת הדין נותנת שיטול כל אחד ואחד שכר פאילו למד הש"ס פולו, עכ"ל. - שמחת סיום ספר הזהר: הרבי רבי ברוך נכד הפעל שם טוב זיע"א, נהג בכל שנה ושנה ביום ל"ג בעמר לעשות סיום ספרי הזהר הקדוש, ואחר הסיום לקח הספר הזהר בידי קדשו ורקד כמה שעות, ואחרי רקודין דקדשה משמחת היום ומשמחת התורה נשק בפי קדשו את ספר הזהר ואמר בזה הלשון, "איך קען דיה, און דו קענסט מיה" ופירושו: אני מפיר אותך, ואתה מפיר אותי. (טעמי המנהגים).

קריאת גדולי ירושלים בשנת תרפ"א: מעלת למוד הזהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובזה מעלמא... לשקד על למוד הזהר לגמר בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים... וברור כי גם אנשי חוץ לארץ יעלה הלמוד שלהם עם אנשי עיר הקדש במסלת בית קדש הקדשים בסוד כל ישראל ערבים זה בזה, ונכנס לשנה חדשה שנת גאלה וישועה ברחמים על עמו ישראל ועל כל העולם כלו... סיום זהר לעלוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים, ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה ידיהם תושיה, וישראל ישפן לבטח ונראה בנחמת ציון, ובמהרה יתקיים ויקראתם דרור בארץ אבי"ר.

הלומדים בחבורה - כל אחד כמה דקות ומשתתפים ומתאחדים ברצונם, עולה להם לפולם שלמדו כל הזוה"ק, וכך נוכל בשבע דקות לעשות סיומי זוהר לאלפים, ויתקיים בנו דברי הנביא ישעיה (פרק ס' כ"ב) "הקטן יהיה לאלה" שאפילו בדורנו הנמוך - יוכל להחשב לשר האלה, שסים כל הזוה"ק, ובפלא יועץ (ערך רבים) כתב: וכמה מעלות טובות לתורה דרבים ותפלה דרבים וכל מצוה הנעשית ברבים, הנה כי כן ראוי לכל אדם להתחבר עם יראי ה' וחושבי שמו ולקיים מאמר דוד המלך ע"ה (תהילים קי"ט ס"ג) "חבר אני לכל אשר יראוך". עכ"ל.

על סיום "כל ספר הזהר" בגירסא מצינו מנהג ישראל לעשות אז סעדת מצוה ולפטור בכורים מתענית בערב פסח. (ספר דרך ארץ מנהגי יהודי ארם צובה חלק א' עמוד כ"ז). (ועין בשו"ת פרחי פהונה חלק אר"ח ס"י ג'). ... וממילא כל שכן בלמוד הזוהר

עלינו לשמוח בסינים למודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבודת לחרות כגזבר בזוהר הקדוש, ועוד שזוהר מלא על גדותיו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עכת"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (אות ל"ג) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם הצום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עץ חיים (להאר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: ועל פי דברי הפסא מלך והפן איש חי ועודו – מעלת הלמוד בזוה"ק, שהלומד ממש נתהפך לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובוודאי בסיים כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזוהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזוהר ובוודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוכה שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך ויושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקבל הקדוש רבי אברהם אזולאי זיע"א זקנו של החיד"א בשם המקבל הרב אברהם גלאנטי זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשפנא" (שבפרשת משפטים דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, פל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתעטר" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו בראש, ויושב בגוון, עכ"ל. האם יש שמחה גדולה מזו, על פן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובוודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים, שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות ח' בירים מ'קשיבים ל'קולך ה'שמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות (דף י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והפן זה, ע"ל. ובזהר שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משה עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזוה"ק מ'ה ש'היה הוא – ראשי תבות משה – שיהיה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמוז דהרשב"י נשמת משה ובכותו נגאל), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, עכת"ד האור החיים הקדוש זיע"א. ובזוה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה ולכלל הפחות למוד בקריאה זוה"ק, עם הארץ, ובגללו מתעבב הגאולה רח"ל. על פן פלנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלמוד הקדוש הזה. וברוך ה' שזכינו בדורנו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולוקח על שכמו משא ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמח לאבינו שבשמים – על פן אחיו פל אחד יכלל בלמוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

תפילה קדם למוד הזהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבידילים בינינו לביניך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוננו לכבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לכבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך בריח ניהוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתנו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשותם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו כמה שאנו לומדים. כמאמר נעים ומירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה: (קבלה מהאר"ל)

לשם יחוד קודשא בריה הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם יוד ק" בוא"ו ק"י ביהודא שלים, על ידי שהוא טמיר ועולם בשם כל ישראל לאקמא שכינתא מעפרא, ולעלוי שכינת עונו אם הבנים שמחה. הריני מקשר עצמי בלימוד הקדוש הזה בנשמת כל התנאים והצדיקים הפתובים בזוהר הקדוש ובראשם התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו. ועל ידי זה התקיים תפלת דוד המלך עליו השלום (תהלים סא, ד-ה) כי היית מחסה לי מגדל עז מפני אויב. אגודה באהלה עולמים אחסה בסתר כנפיה סלה. ואזכה שבלמודינו זה יהיו שפלותיהם דובבות בקרב, למען שמו באהבה לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ובהדין ספרא ספר הזהר, יקנו ישראל מן גלותא ברחמי, יראה אל עבדיך פעלה והדרה על פניהם. והי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידנו פוננה עלינו ומעשה ידנו פוננה, והי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידנו פוננה עלינו ומעשה ידנו פוננה (תהלים צ, טז-יז). (סוד ה')

[תפילה לרפואות וישועות]

הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעה כמוך, והריני אוהב כל אחד מבני ישראל כנפשי ומאדי, והריני מזמון את פי ללמד בספר הזהר הקדוש לזכות ... פב"פ (כאן פרט בקשות) [לרפואות...] [ישועות...] [לבנים...] השם ישלח דברו יחזקהו [וירפאהו רפואת הנפש ורפואת הגוף ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו בתוך שאר חולי ישראל ויאריר ימיו ושנותיו בנעימים] [ויושיעהו בדבר ישועה ורחמים...] אמן סלה.

הסכמת רבי יוסף חיים זוננפלד זצ"ל

על הזוהר עם פירוש הסולם

האמת אני, שאני יודע מך ערכי כי אפילו בפשט איני כדאי ליתן הסכמה, וכל שכן בדבר שלא בי הוא, אבל כולי עלמא מכירים את כבוד... ההנהגה הגדולה בלימוד הקבלה ומפורסם שמו... אחד מיקירי ירושלים וחכמיה העוסק בתורה לשמה ומגלה צפונה, הלא הוא האביר רבא ויקירא ידידי הוא הקשור במוסרות לבבי... בירתו הקודמתו כבוד קדושת הרב הגאון רבי יהודה לייב אשלג שליט"א... והי רצון מלפני אבינו שבשמים שכל ברכותיו יתקיימו ובעזרת השם המחכה לישועה קרובה.

הסכמת רבי אליהו לאפיאן זצ"ל

על הזוהר עם פירוש הסולם

הנני להביא לפניכם שאבי הגאון הצדיק (רבי אליהו לאפיאן) זכר צדיק לברכה שאחר שזכה ללמוד תורת הח"ן והגיע למעלות רמות כידוע לכל, וכשהגיעו ספרי בעל הסולם לידי עסק ועמל בהם בכל כוחו, והפליג בשבחם ואמר שזו השיטה נכונה והאמיתית ומביאה את האדם לדביקות בהשם, ולהבין את כל דברי האר"י הקדוש זכותו יגן עלינו אמן, וכדאי לעסוק בה כי הוא מסביר כל דבר בטוב טעם השווה לכל נפש.

הסכמת המקובל רבי יצחק כדורי זצ"ל

על הזוהר עם פירוש הסולם

הנה באו לפני תלמידי כבוד קדושת האדמו"ר הרב ברוך שלום הלוי אשלג זכר צדיק לברכה ובידם תכריך כתביו. ביאורים על תורת האר"י הקדוש ובתורת אביו איש האלוקים מרן בעל הסולם על הזוהר הקדוש וכבר הסכימו צדיקי וגאוני ארץ מן הדור הקודם על תורתו הטהורה לשם שמים של שר בית הזוהר קודש הקדשים כבוד קדושת אדמו"ר הרב יהודה לייב הלוי אשלג זכר צדיק וקדוש לברכה לחיי העולם הבא זכותו יגן עלינו, כי חזו נכוחה יחידות מופעליו, אשר מתוך התגלות רוח השם עליו השכייל להוציא מאפילה לאורה את מאור התורה הזוהר הקדוש וכתבי האר"י הקדוש, ושמחה ירדה לעולם כביום נתינת התורה ממש. ואורי הקדוש יאיר דרכנו נכוחה היאך הדרך לתקן עצמנו ולכוון צעדנו לקראת ביאת גואל צדק במהרה בימינו אמן.

שָׁמַע חֲבִירוֹ, זֵינָן עֲצָמוֹ, וְהִלְךְ וְהוֹצִיאוֹ מִיָּדָם, עָרוֹם מִכָּל. מָה עָשָׂה, בָּנָה לוֹ בַּיִת, וְנָתַן לוֹ מִתְּנוּת, וְעָשָׂה לוֹ מִלְּבוּשִׁים אַחֲרִים וְנָתַן לוֹ. בָּא וּלְבַשׁ אוֹתָם הַמְּלֻבוּשִׁים, וַיֵּשֶׁב בְּאוֹתוֹ הַבַּיִת, וְהִתְחִיל לְהַרְוִיחַ כְּבַתְחֻלָּה. וְזֶה וְנָתַן לְרַעְהוּ וְדַאי.

וְזוֹאת הַתְּעוּדָה בְּיִשְׂרָאֵל, וְלֹא בְּעוֹבְדֵי כּוֹכָבִים, שְׁלֹא נִתְּנָה לָהֶם מִצְוָה זוֹ, וְעָלִיהֶם כְּתוּב (ירמיה י) יֹאבְדוּ מִן הָאָרֶץ וּמִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֲלוֹ. וְאֵין לָהֶם תְּקוּמָה לֹא בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא בְּעוֹלָם הַבָּא, שְׁכַתוּב (ישעיה כו) מִתִּים בַּל יִחְיוּ רַפְּאִים בַּל יִקְוּמוּ וְגו'.

וַיֹּאמְרוּ כָּל הָעָם אֲשֶׁר בִּשְׁעַר הַהֲזַקְנִים עֲדִים יִתֵּן ה' אֶת הָאִשָּׁה אֶל בֵּיתְךָ כְּרַחֵל וּכְלָאָה וְגו' (רות ד). מִכָּאֵן שְׁאֵין מְבָרְכִים שְׁבַע בְּרֻכּוֹת אֶלֶּא לְבַתּוּלָה שְׁנֹקְרָאת כְּלָה, שְׁכַתוּב (ישעיה סב) כִּי יִבְעַל בְּחֹר בְּתוּלָה וְגו', וּמִשׁוֹשׁ חֲתָן וְגו'.

אַבְרָם אֶלְמָן וְאֶלְמָנָה מְבָרְכִים אוֹתָם כְּעֵין שְׁבַע בְּרֻכּוֹת, כְּעֵנִין בְּעוֹ וְרוּת. (דְּאָמַר ר' חֲנִינָא בְּעוֹ וְרוּת) אֶלְמָן וְאֶלְמָנָה הִיוּ, וּבְרַכּוּ אוֹתָהּ כְּעֵין שְׁבַע בְּרֻכּוֹת, שְׁשִׁבַח בְּתוּלָה עַל בְּעוּלָה בְּבְרֻכּוֹת וּבְמִתְּנוּת. זֶה נִקְרָאת כְּלָה, וְזוֹ לֹא נִקְרָאת כְּלָה, שְׁכַתוּב כִּי יִבְעַל בְּחֹר בְּתוּלָה יִבְעִלוּךְ בְּנִיךָ וּמִשׁוֹשׁ חֲתָן עַל כְּלָה.

כְּעֵין שְׁבַע בְּרֻכּוֹת שְׁבָרְכוּ לְבַעֲזוֹ. מָה הֵם? זֶהוּ שְׁכַתוּב וַיֹּאמְרוּ כָּל הָעָם אֲשֶׁר בִּשְׁעַר וְכָל הַהֲזַקְנִים עֲדִים. א' - יִתֵּן ה' אֶת הָאִשָּׁה הַבָּאָה אֶל בֵּיתְךָ. ב' - כְּרַחֵל. ג' - וּכְלָאָה. ד' - אֲשֶׁר בְּנֹו שְׁתִּיחָם אֶת בַּיִת יִשְׂרָאֵל. ה' - וְעָשָׂה חֵיל בְּאֶפְרָתָה. ו' - וַיִּקְרָא שֵׁם בְּבַיִת לְחָם. ז' - וַיְהִי בֵּיתְךָ כְּבַיִת פְּרִיץ. וּבְשִׁבְעֵי הַכְּבוֹד מְבָרְכִים בּוֹרָא

שָׁמַע חֲבִירוֹ, זֵינָן עֲצָמוֹ, וְהִלְךְ וְהוֹצִיאוֹ מִיָּדָם, עָרוֹם מִכָּל. מָה עָשָׂה, בָּנָה לוֹ בַּיִת, וְנָתַן לוֹ מִתְּנוּת, וְעָשָׂה לוֹ מִלְּבוּשִׁים אַחֲרִים וְנָתַן לוֹ. בָּא וּלְבַשׁ אוֹתָם הַמְּלֻבוּשִׁים, וַיֵּשֶׁב בְּאוֹתוֹ הַבַּיִת, וְהִתְחִיל לְהַרְוִיחַ כְּבַתְחֻלָּה. וְזֶה וְנָתַן לְרַעְהוּ וְדַאי.

וְזוֹאת הַתְּעוּדָה בְּיִשְׂרָאֵל, וְלֹא בְּעוֹבְדֵי כּוֹכָבִים, שְׁלֹא נִתְּנָה לָהֶם מִצְוָה זוֹ. וְעָלִיהֶם כְּתוּב, (ירמיה י) יֹאבְדוּ מִן הָאָרֶץ וּמִן תַּחַת שְׁמַיָא אֱלֹהִים. וְאֵין לָהֶם תְּקוּמָה, לֹא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְלֹא בְּעוֹלָם הַבָּא. דְּכַתִּיב, (ישעיה כו יד) מִתִּים בַּל יִחְיוּ רַפְּאִים בַּל יִקְוּמוּ וְגו'.

וַיֹּאמְרוּ כָּל הָעָם אֲשֶׁר בִּשְׁעַר הַהֲזַקְנִים עֲדִים יִתֵּן ה' אֶת הָאִשָּׁה הַבָּאָה אֶל בֵּיתְךָ כְּרַחֵל וּכְלָאָה וְגו'. מִכָּאֵן, דְּאֵין מְבָרְכִין שְׁבַע בְּרֻכּוֹת, אֶלֶּא לְבַתּוּלָה שְׁנֹקְרָאת כְּלָה. דְּכַתִּיב, (שם סב ה) כִּי יִבְעַל בְּחֹר בְּתוּלָה וְגו', וּמִשׁוֹשׁ חֲתָן וְגו'.

אַבְרָם אֶלְמָן וְאֶלְמָנָה, מְבָרְכִין לָהּ כְּעֵין שְׁבַע בְּרֻכּוֹת. כְּעֵנִין בּוֹעֲז וְרוּת. (דְּאָמַר ר' חֲנִינָא בְּעוֹ וְרוּת) אֶלְמָן וְאֶלְמָנָה הִיוּ, וּבְרַכּוּ לָהּ כְּעֵין שְׁבַע בְּרֻכּוֹת, דְּשִׁבַח בְּתוּלָה עַל בְּעוּלָה בְּבְרֻכּוֹת וּבְמִתְּנוּת. זֶה נִקְרָאת כְּלָה, וְזוֹ לֹא נִקְרָאת כְּלָה, דְּכַתִּיב כִּי יִבְעַל בְּחֹר בְּתוּלָה יִבְעִלוּךְ בְּנִיךָ וּמִשׁוֹשׁ חֲתָן עַל כְּלָה.

כְּעֵין שְׁבַע בְּרֻכּוֹת שְׁבָרְכוּ לְבַעֲזוֹ. מָה אֵין אֵינוֹן, הִדָּא הוּא דְּכַתִּיב, וַיֹּאמְרוּ כָּל הָעָם אֲשֶׁר בִּשְׁעַר וְכָל הַהֲזַקְנִים עֲדִים. א', יִתֵּן ה' אֶת הָאִשָּׁה הַבָּאָה אֶל בֵּיתְךָ. ב', כְּרַחֵל. ג', וּכְלָאָה. ד', אֲשֶׁר בְּנֹו שְׁתִּיחָן אֶת בַּיִת יִשְׂרָאֵל. ה', וְעָשָׂה חֵיל בְּאֶפְרָתָה. ו', וַיִּקְרָא שֵׁם בְּבַיִת לְחָם. ז', וַיְהִי בֵּיתְךָ כְּבַיִת פְּרִיץ.

וּבְגִינֵי יִקְרָא, מְבָרְכִין בּוֹרָא פְּרִי הַגִּפְּן לְאֶלְמָן

פְּרִי הַגֶּפֶן לְאֶלְמֵן וּלְאֶלְמֵנָה
כְּבַתּוּלָה, וְכוּלְלִים בְּרָכָה זֹו
בְּאֶמְצַע, וּלְבִסּוּף חוֹתֵם הַמְּכַרְךָ:
אֲשֶׁר בְּרָא שְׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה חֲתָן
וְכֹלָה וְגו', מִשׁוּם הַכְּבוֹד שְׁלָהֶם,
שֵׁישׁ בּוֹ עֲשָׂרָה אָמוּנִים (אָמוּנִים),
כְּנִגְדַּ עֲשָׂרָה מְאֻמְרוֹת שְׁבָהֶם
נִבְרָא הָעוֹלָם.

רְבִי יוֹדָאֵי אָמַר, שְׁבָעָה הֵם.
שְׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה - שְׁנַיִם. (אָהֳדָה חֲתָן -
שְׁנַיִם, וְכֹלָה - שְׁלֹשָׁה. גִּילָה וְרִנָּה - אַרְבָּעָה.
דִּיצָה וְחֲדוּדָה - חֲמִשָּׁה. אֶהְבָּה וְאֶחְדוּה - שֵׁשָׁה.
שְׁלוֹם וְרַעוּת - שְׁבָעָה). חֲתָן וְכֹלָה -
שְׁלֹשָׁה. אֶהְבָּה וְאֶחְדוּה שְׁלוֹם
וְרַעוּת - שְׁבָעָה.

רְבִי חֲנִינָא פִּרְשׁ כָּל אֶחָד וְאֶחָד
עַל מְקוֹמוֹ. שְׁשׁוֹן אֶחָד. שְׁמִחָה
ב'. חֲתָן ג'. וְכֹלָה ד'. וּמוֹסִיף,
גִּילָה ה'. דִּיצָה ו'. אֶהְבָּה ז'.
וְאֶחְדוּה ח'. שְׁלוֹם ט'. וְרַעוּת י'.
שְׁהָרִי הֵם עֲשָׂרָה כְּנִגְדַּ מְאֻמְרוֹת
שְׁבָהֶם נִבְרָא הָעוֹלָם. וַיֵּשׁ בְּכִרְכָּה
זֹו חֲמִשָּׁה קוֹלוֹת שְׁבָהֶם נִתְּנָה
הַתּוֹרָה, וְכֹלֵם יוֹרְשֵׁת פְּלָה בְּתוּלָה
בְּכִרְכוֹת, שְׁהָרִי הִיא רְאוּיָה,
וְאֶלְמֵנָה אֵינָה רְאוּיָה.

כָּל הָעָם אֲשֶׁר בְּשַׁעַר - זֹו סְנֵהֲדָרִי
גְדוּלָה שְׁהָרִי שָׁם, כְּמוֹ שְׁנֹאֲמַר
(שְׁמוּאֵל-ב כג) מִי יִשְׁקֵנִי מִיָּם מִבּוֹר
בֵּית לָחֶם אֲשֶׁר בְּשַׁעַר. וְהַזְקֵנִים
עֲדִים - אֵלוֹ תִלְמִידֵי חֲכָמִים
וְהַפְּרָנְסִים. וְכֹלֵם בְּרָכּוֹ בְּרָכָה זֹו
לָהֶם, שְׁהָרִי פְּרָנְס הַדּוֹר הִיא, וּמִי
הוּא? אֲבָצָן מִבֵּית לָחֶם.

וְהַתְּקַרְאָנָה לוֹ הַשְּׁכָנוֹת שָׁם לְאִמֹר
לֵד בֶּן לְנַעֲמִי (רוֹת ד). חֲכָמִים
פּוֹתְרִים הַפְּסוּק בְּזָה שְׁכָתוּב (שְׁמוֹת
כב) אִם חָבֵל תַּחְבֵּל שְׁלֵמַת רַעֲךָ
עַד בֹּא הַשֶּׁמֶשׁ תְּשִׁיבֵנוּ לוֹ.
הַפְּסוּק הַזֶּה בְּנִשְׁמָה שֶׁל אָדָם
מְדַבֵּר בְּזָה הָעוֹלָם. (וּבְגוֹפּוֹ בְּשִׁהוּלְךָ
לְבֵית עוֹלָמוֹ, בְּנִשְׁמָה בְּזָה הָעוֹלָם) מְלַמֵּד
שְׁנִשְׁמָתוֹ שֶׁל אָדָם יוֹצֵאת כָּל
לִילָה וְלִילָה, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשִׁיב אוֹתָהּ לְחִיקוֹ
שֶׁל אָדָם.

וּלְאֶלְמֵנָה כְּבַתּוּלָה. וְכוּלְלִין בְּרָכָה זֹו בְּאֶמְצַע.
וּלְבִסּוּף חוֹתֵם הַמְּכַרְךָ, אֲשֶׁר בְּרָא שְׁשׁוֹן
וְשִׁמְחָה חֲתָן וְכֹלָה וְגו', מִשׁוּם יְקָרָא דִּידְהוּ,
דְּאִית בֵּיה עֲשָׂרָה אָמוּנִים, (ס"א אָמוּנִים) כְּנִגְדַּ עֲשָׂרָה
מְאֻמְרוֹת שְׁבָהֶן נִבְרָא הָעוֹלָם.

רְבִי יוֹדָאֵי אָמַר, שְׁבָעָה אֵינּוּן, שְׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה
תְּרִין. (סד. חֲתָן תְּרִי. וְכֹלָה תְּלַת. גִּילָה וְרִנָּה אַרְבַּע. דִּיצָה וְחֲדוּדָה
חֲמִשָּׁה. אֶהְבָּה וְאֶחְדוּה שֵׁשׁ. שְׁלוֹם וְרַעוּת שְׁבָע). חֲתָן וְכֹלָה תְּלַת.
אֶהְבָּה וְאֶחְדוּה שְׁלוֹם וְרַעוּת שְׁבָע.

רְבִי חֲנִינָא, פִּרְשׁ כָּל חַד וְחַד עַל קִיּוּמֵיהּ,
שְׁשׁוֹן חַד. שְׁמִחָה ב'. חֲתָן ג'. וְכֹלָה ד'.
וּמוֹסִיף, גִּילָה ה'. דִּיצָה ו'. אֶהְבָּה ז'. וְאֶחְדוּה
ח'. שְׁלוֹם ט'. וְרַעוּת י'. דְּהָא אֵינּוּן עֲשָׂרָה,
כְּנִגְדַּ מְאֻמְרוֹת, שְׁבָהֶן נִבְרָא הָעוֹלָם. וְאִית
בְּכִרְכָּה זֹו ה' קוֹלוֹת, שְׁבָהֶן נִתְּנָה הַתּוֹרָה.
וְכוּלְן יוֹרְשֵׁת פְּלָה בְּתוּלָה בְּכִרְכוֹת. דְּהָא הִיא
רְאוּיָה. וְאֶלְמֵנָה אֵינָה רְאוּיָה.

כָּל הָעָם אֲשֶׁר בְּשַׁעַר, זֹו סְנֵהֲדָרִי גְדוּלָה, שְׁהָרִי
שָׁם. כְּמָה דְּאֵת אָמַר, (ש"ב כג טו) מִי יִשְׁקֵנִי
מִיָּם מִבּוֹר בֵּית לָחֶם אֲשֶׁר בְּשַׁעַר. וְהַזְקֵנִים
עֲדִים, אֵלוֹ תִלְמִידֵי חֲכָמִים וְהַפְּרָנְסִים. וְכוּלְן
בְּרָכּוֹ בְּרָכָה זֹו לָהֶם, דְּהָא פְּרָנְס הַדּוֹר הִיא,
וּמִנּוּ. אֲבָצָן מִבֵּית לָחֶם.

וְהַתְּקַרְאָנָה לוֹ הַשְּׁכָנוֹת שָׁם לְאִמֹר יֵלֵד בֶּן
לְנַעֲמִי. רַבְּנָן פְּתָרִין קָרָא, בְּהָאֵי.
דְּכִתְיִב, (שְׁמוֹת כב כה) אִם חָבֵל תַּחְבֵּל שְׁלֵמַת רַעֲךָ
עַד בֹּא הַשֶּׁמֶשׁ תְּשִׁיבֵנוּ לוֹ. הִיא קָרָא בְּנִשְׁמָה
שֶׁל אָדָם מְדַבֵּר, בְּזָה הָעוֹלָם. (וּבְגוֹפּוֹ בְּשִׁהוּלְךָ לְבֵית
עוֹלָמוֹ, בְּנִשְׁמָה בְּזָה הָעוֹלָם) מְלַמֵּד, שְׁנִשְׁמָתוֹ שֶׁל אָדָם
יוֹצֵאת כָּל לִילָה וְלִילָה, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
מְשִׁיב אוֹתָהּ, וְלִמְחַרְתָּהּ מְשִׁיב אוֹתָהּ לְחִיקוֹ
שֶׁל אָדָם.

לִילָה וְלִילָה, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשִׁיב אוֹתָהּ, וְלִמְחַרְתָּהּ מְשִׁיב אוֹתָהּ לְחִיקוֹ שֶׁל אָדָם.

רַפִּיכָה צָרִיף הָאָדָם לְהַפְקִיד
נִשְׁמָתוֹ לְיוֹצְרוֹ, וְקוֹרָא פְּסוּק אֶחָד
שֶׁל רַחֲמִים, כַּגּוֹן (תהלים לא) בִּיָּדָךְ
אֶפְקִיד רוּחִי פְּדִיתָ אוֹתִי ה' אֵל
אֱמֶת. והואיל והיא בפקדון - אף
על פי שהיא מחייבת בכמה
חובות, הקדוש ברוך הוא משיב
אותה לחיקו של אדם.

כַּעֲנֵן זֶה צָרִיף לְהַתְנַהֵג בְּמִידוּתוֹ
שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְלִלְכֹת
בְּדַרְכָּיו, שְׂכָתוֹב (דברים כח) וְהִלְכֹת
בְּדַרְכָּיו. שְׁהִי נִשְׁמָתוֹ פְּקֻדוֹן
בְּיָדוֹ, שְׁהִיא מִתַּחַת כֶּסֶף הַכְּבוֹד,
וְהוּא נוֹצֵר מִטְּפָה סְרוּחָה. הִרִי
פְּקֻדוֹן נִשְׁמָתוֹ בְּיָדוֹ.

וְכַתוּב אִם חָבַל תַּחְבֵּל שְׁלֵמַת
רַעַךְ, אִם חָבַלְתָּ מֵעֵשֶׂיךָ וְלִכְלַכְתָּ
נִשְׁמָתְךָ, שֶׁהוּא מְאוּר לְבוֹשׁוֹ שֶׁל
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא רַעַךְ
וְרַע אָבִיךָ - עַד בֵּא הַשְּׁמֶשׁ,
כְּשִׁיגִיעַ זְמַנְךָ לְהַפְטֵר מִהָעוֹלָם,
תְּשִׁיכְנֵנוּ לוֹ, שְׂכָתוֹב (קהלת יב)
וְהַרוּחַ תָּשׁוּב אֶל הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר
נִתְּנָה. תָּנָה לוֹ כְּמוֹ שֶׁנִּתְּנָה לְךָ.

אִם חָבַל תַּחְבֵּל. אִם חָבַל אָדָם
מֵעֵשֶׂי, לְאַחַר כֵּן כְּשִׁיגִיעַ שְׁעָתוֹ,
מֵרַב חוֹבוֹתָיו לְקוֹנוֹ, חוֹבֵל אֶת
שְׁלוֹ וְנוֹטֵל נִשְׁמָתוֹ.

רַפִּיכָה כְּתוּב לֹא תַחְבֹּל בְּגֵד
אֲלֻמְנָה. מָה הַטַּעַם? הוֹאִיל
וּמִשְׁכַּנְתּוֹ בְּיָדוֹ שֶׁל מְקוֹם, אֵין
צָרִיף לְמַשְׁכַּן אוֹתָהּ פַּעַם אַחֲרַת,
שְׂכָתוֹב (נחום א) לֹא תִקוּם פְּעַמִּים
צָרָה. כָּל הַנְּפֻשׁוֹת בְּיָדוֹ שֶׁל
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. אִם זָכוּ -
נִכְנָסוֹת בְּמַחְצָתָן שֶׁל הַצַּדִּיקִים
בְּגֵן עֵדֶן. לֹא זָכוּ - נִכְנָסוּ בְּגִיחָנָם.

רַבִּי נְחוּנְיָא בְּרִי יוֹסִי אָמַר, מְקוֹם
נִתְּבַצֵּר לָהֶם לְרַשְׁעִים בְּגִיחָנָם,
וּמִשָּׁם יוֹצְאוֹת וּמִשׁוֹטְטוֹת
נִפְשוֹתָם בְּעוֹלָם וְאֵין לָהֶם
מְנוּחָה, וְחוֹזְרוֹת לְגִיחָנָם, וּבָאוֹת
לְאַחֲרֵי כֵן, וְנִדְּחוֹת מִשְׁעַרֵי חַיִּים,
וְחוֹזְרוֹת לְעוֹלָם. וּמִי הֵם? אוֹתָם

רַפִּיכָה צָרִיף הָאָדָם לְהַפְקִיד נִשְׁמָתוֹ לְיוֹצְרוֹ,
וְקוֹרָא חַד פְּסוּקָא דְרַחֲמִי, כַּגּוֹן (תהלים
לא) בִּיָּדָךְ אֶפְקִיד רוּחִי פְּדִיתָ אוֹתִי ה' אֵל אֱמֶת.
וְהוֹאִיל וְהִיא בְּפְקֻדוֹן, אִף עַל פִּי שְׁהִיא
מְחַוִּיבֶת בְּכַמָּה חוֹבוֹת, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
מְשִׁיב אוֹתָהּ לְחִיקוֹ שֶׁל אָדָם.

כַּעֲנֵן זֶה, צָרִיף לְהַתְנַהֵג בְּמִידוּתוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא, וְלִלְכֹת בְּדַרְכָּיו. דְּכַתִּיב, (דברים
כח ט) וְהִלְכֹת בְּדַרְכָּיו. שְׁהִי נִשְׁמָתוֹ פְּקֻדוֹן בְּיָדוֹ
שְׁהִיא מִתַּחַת כֶּסֶף הַכְּבוֹד וְהוּא נוֹצֵר מִטְּפָה
סְרוּחָה הִרִי פְּקֻדוֹן נִשְׁמָתוֹ בְּיָדוֹ.

וְכַתִּיב אִם חָבַל תַּחְבֵּל שְׁלֵמַת רַעַךְ, אִם חָבַלְתָּ
מֵעֵשֶׂיךָ, וְלִכְלַכְתָּ נִשְׁמָתְךָ, שֶׁהוּא מְאוּר
לְבוֹשׁוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא רַעַךְ וְרַע
(דף קח ע"ב) אָבִיךָ. עַד בֵּא הַשְּׁמֶשׁ, כְּשִׁיגִיעַ זְמַנְךָ
לְהַפְטֵר מִהָעוֹלָם, תְּשִׁיכְנֵנוּ לוֹ. דְּכַתִּיב, (קהלת יב
ט) וְהַרוּחַ תָּשׁוּב אֶל הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר נִתְּנָה. תָּנָה
לוֹ, כְּמוֹ שֶׁנִּתְּנָה לְךָ.

אִם חָבַל תַּחְבֵּל. אִם חָבַל אָדָם מֵעֵשֶׂי, לְאַחַר
כֵּן כְּשִׁיגִיעַ שְׁעָתוֹ, מֵרַב חוֹבוֹתָיו לְקוֹנוֹ,
חוֹבֵל אֶת שְׁלוֹ, וְנוֹטֵל נִשְׁמָתוֹ.

רַפִּיכָה כְּתִיב, (דברים כד יז) לֹא תַחְבֹּל בְּגֵד אֲלֻמְנָה.
מֵאִי טַעַמָא, הוֹאִיל וּמִשְׁכַּנְתּוֹ בְּיָדוֹ שֶׁל
מְקוֹם, אֵין צָרִיף לְמַשְׁכַּן אוֹתָהּ פַּעַם אַחֲרַת.
דְּכַתִּיב, (נחום א ט) לֹא תִקוּם פְּעַמִּים צָרָה. כָּל
הַנְּפֻשׁוֹת בְּיָדוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אִם זָכוּ,
נִכְנָסוֹת בְּמַחְצָתָן שֶׁל הַצַּדִּיקִים בְּגֵן עֵדֶן. לֹא
זָכוּ, נִכְנָסוּ בְּגִיחָנָם.

רַבִּי נְחוּנְיָא בְּרִי יוֹסִי אָמַר, מְקוֹם נִתְּבַצֵּר לָהֶם
לְרַשְׁעִים בְּגִיחָנָם, וּמִשָּׁם יוֹצְאוֹת
וּמִשׁוֹטְטוֹת נִפְשוֹתָם בְּעוֹלָם, וְאֵין לָהֶם
מְנוּחָה, וְחוֹזְרוֹת לְגִיחָנָם, וּבָאוֹת לְאַחֲרֵי כֵן,
וְנִדְּחוֹת מִשְׁעַרֵי חַיִּים, וְחוֹזְרוֹת לְעוֹלָם. וּמִאֵן

שְׁהַפְּגִימוּ אֶת בְּרִיתֵם וְלֹא
נִתְעַסְקוּ בַּפְּרִיָּה וּרְבִיָּה.

עַד שָׁבָא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וּבֹנֵה
אוֹתָם, וְשׁוֹתֵל וְנוֹטֵעַ אוֹתָם
בְּעוֹלָם. מִשָּׁל לְאָדָם שֶׁנִּטַּע אֵילָן.
רָאָה שְׁלֹא הִצְלִיחַ, עוֹקְרוֹ וְשׁוֹתְלוֹ
בְּמָקוֹם אַחֵר. וְכֵן פְּעָמִים רַבּוֹת,
שֶׁפְּתוּב (אִיּוּב ל) הֵן כָּל אֵלֶּה יַפְעֵל
אֶל פְּעָמִים שְׁלוֹשׁ עִם גָּבֵר.

עַל שְׁלֹשָׁה פְּשָׁעֵי יִשְׂרָאֵל וְעַל
אַרְבָּעָה לֹא אֲשִׁיבֵנו (עֲמוּס ב). (אַרְבָּעָה
פְּתָחִים חֲזוֹר הָאֲדָם) אַרְבָּעָה פְּתָחִים
בְּשָׁמַיִם, וּבְכָל פְּתָח וּפְתָח
מִמְּנַיִם. הִרְאֵנוּ רַחֲמָנִים,
וְעָקְרוּ וְשָׁתְלוּ בְּמָקוֹם אַחֵר. אִם
שָׁב בְּתִשׁוּבָה - הִרְאֵנוּ
הִרְחַמְנִים אוֹמְרִים לוֹ: צֵא מִן
הַפְּתָח הַזֶּה, וְנַעֲזוֹר לְךָ שְׁתַּצֵּא מִן
הַפְּתָח הַזֶּה.

בְּדוֹגְמָא זוּ הַשְּׁנַיִם וְהַשְּׁלִישִׁים.
אִם יָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה וְיָרוּיחַ
כְּבִתְחִלָּה, הִרְי הִרְאֵנוּ שְׁנַיִם
וְשְׁלִישִׁים נַעֲשׂוּ כָּלֵם רַחֲמָנִים
וְיִוְצִיאוּהוּ. אֲבָל אִם יָבֵא לַפְּתָח
הַרְבִּיעִי, לֹא יֵצֵא לְעוֹלָם, שְׁנֵאֲמַר
עַל שְׁלֹשָׁה פְּשָׁעֵי יִשְׂרָאֵל וְעַל
אַרְבָּעָה לֹא אֲשִׁיבֵנו. וְהֵם אוֹתָם
שְׁהַפְּגִימוּ בְּרִית קוֹדֶשׁ.

מָה הִטַּעַם? שְׁשִׁנֵּינוּ, אָמַר רַבִּי
יוֹסִי אָמַר רַבִּי יוֹדָא, מִפְּנֵי
שְׁמַמְעֵט אֶת הַדְּמוּת. וּמְנַדִּין
אוֹתָם בְּעוֹלָם הַבָּא, וּמִתְמַעֲטִים
מִעֲשִׂיהֶם לְפָנֵי הַמָּקוֹם, וְעַלִּיהֶם
כְּתוּב (ישעיה סו) וַיֵּצְאוּ וַיִּרְאוּ בַּפְּגָרִי
הָאֲנָשִׁים הַפְּשָׁעִים בִּי כִי תוֹלַעְתֶּם
לֹא תָמוּת. שְׁכָל הַפּוֹגֵם בְּרִיתוֹ,
כְּבִיכּוֹל כְּאֵלוֹ פּוֹגֵם בְּמָקוֹם אַחֵר.
רַבִּי יוֹסִי פָתַח, (תהלים קכז) אֲשֶׁרִי
הַגָּבֵר אֲשֶׁר מְלֵא אֶת אֲשַׁפְתּוֹ מִהֶם
וְגו'. בְּמִתְעַסֵּק בַּפְּרִיָּה וּרְבִיָּה
הַפְּתוּב מְדַבֵּר. מָהוּ לֹא יִבּוֹשׁ כִּי
יְדַבְּרוּ אֶת אוֹיְבָיִם בְּשַׁעַר?

אִינוּן. אוֹתָם שְׁהַפְּגִימוּ אֶת בְּרִיתֵם. וְלֹא
נִתְעַסְקוּ בַּפְּרִיָּה וּרְבִיָּה.

עַד שָׁבָא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּבֹנֵה אוֹתָם,
וְשׁוֹתֵל וְנוֹטֵעַ אוֹתָם בְּעוֹלָם. מִשָּׁל, לְאָדָם
שֶׁנִּטַּע אֵילָן, רָאָה שְׁלֹא הִצְלִיחַ, עוֹקְרוֹ וְשׁוֹתְלוֹ
בְּמָקוֹם אַחֵר. וְכֵן פְּעָמִים רַבּוֹת. דְּכָתִיב, (אִיּוּב
לג כט) הֵן כָּל אֵלֶּה יַפְעֵל אֶל פְּעָמִים שְׁלוֹשׁ עִם
גָּבֵר.

עַל שְׁלֹשָׁה פְּשָׁעֵי יִשְׂרָאֵל וְעַל אַרְבָּעָה לֹא
אֲשִׁיבֵנו (עֲמוּס ו ב). (אַרְבַּע פְּעָמִים חֲזוֹר הָאֲדָם) אַרְבַּע
פְּתָחִים בְּשָׁמַיִם, וּבְכָל פְּתָח וּפְתָח מְמוּנִים.
הִרְאֵנוּ רַחֲמָנִים, וְעָקְרוּ וְשָׁתְלוּ בְּמָקוֹם
אַחֵר. אִם שָׁב בְּתִשׁוּבָה, הִרְאֵנוּ הִרְחַמְנִים
אוֹמְרִים לוֹ, צֵא מִן הַפְּתָח הַזֶּה, וְנַעֲזוֹר לְךָ
שְׁתַּצֵּא מִן הַפְּתָח הַזֶּה.

בְּדוֹגְמָא זוּ הַשְּׁנַיִם וְהַשְּׁלִישִׁים, אִם יָשׁוּב
בְּתִשׁוּבָה, וְיָרוּיחַ כְּבִתְחִלָּה. הִרְי
הִרְאֵנוּ שְׁנַיִם וְשְׁלִישִׁים נַעֲשׂוּ כּוֹלֵם
רַחֲמָנִים, וְיִוְצִיאוּהוּ. אֲבָל אִם יָבֵא לַפְּתָח
הַרְבִּיעִי, לֹא יֵצֵא לְעוֹלָם. שְׁנֵאֲמַר, עַל שְׁלֹשָׁה
פְּשָׁעֵי יִשְׂרָאֵל וְעַל אַרְבָּעָה לֹא אֲשִׁיבֵנו. וְאִינוּן
אוֹתָם שְׁהַפְּגִימוּ בְּרִית קוֹדֶשׁ.

מָה טַעְמָא, דְּתַנִּינָן, אָמַר רַבִּי יוֹסִי אָמַר רַבִּי
יוֹדָא, מִפְּנֵי שְׁמַמְעֵט אֶת הַדְּמוּת. וּמְנַדִּין
אוֹתָם בְּעוֹלָם הַבָּא, וּמִתְמַעֲטִין מִעֲשִׂיהֶם לְפָנֵי
הַמָּקוֹם. וְעַלִּיהֶם כְּתִיב, (ישעיה סו כד) וַיֵּצְאוּ וַיִּרְאוּ
בַּפְּגָרִי הָאֲנָשִׁים הַפּוֹשְׁעִים בִּי כִי תוֹלַעְתֶּם לֹא
תָמוּת. שְׁכָל הַפּוֹגֵם בְּרִיתוֹ, כְּבִיכּוֹל, כְּאֵלוֹ
פּוֹגֵם בְּמָקוֹם אַחֵר.

רַבִּי יוֹסִי פָתַח, (תהלים קכז) אֲשֶׁרִי הַגָּבֵר אֲשֶׁר
מְלֵא אֶת אֲשַׁפְתּוֹ מִהֶם וְגו'. בְּמִתְעַסֵּק
בַּפְּרִיָּה וּרְבִיָּה הַפְּתוּב מְדַבֵּר. מָהוּ לֹא יִבּוֹשׁ
כִּי יְדַבְּרוּ אֶת אוֹיְבָיִם בְּשַׁעַר.

אָרְא בְּזִמְן שְׁהָאָדָם יוֹצֵא מִן הָעוֹלָם הַזֶּה, וְנִפְשׁוּ בָּהּ לִיכְנֵס בְּמָקוֹם הָרְאוּי לָהּ, כַּמָּה מְלֹאכֵי חֲבֵלָה עוֹמְדִים מִצַּד זֶה וּמִצַּד זֶה, וְכַמָּה מְלֹאכֵי שְׁלוֹם עוֹמְדִים מִצַּד זֶה וּמִצַּד זֶה, זָכָה, מְקַדְיָמִים לוֹ מְלֹאכֵי שְׁלוֹם, וְאוֹמְרִים לוֹ שְׁלוֹם בּוֹאֵךְ. לֹא זָכָה, מְלֹאכֵי חֲבֵלָה מְקַדְיָמִים לוֹ, וְאוֹמְרִים (ישעיה ג יא) אוֹי לְרָשָׁע רַע כִּי גָמוּל יִדְּיו יַעֲשֶׂה לוֹ.

וּמֵאֵן אִיהוּ. מִי שְׁלֹא נִתְעַסַּק לְהַנִּיחַ בֵּן בְּעוֹלָם הַזֶּה. שְׁפָל הַמְּנִיחַ בֵּן בְּעוֹלָם הַזֶּה וּמְלַמְדוֹ תוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים, אֵין מְלֹאכֵי חֲבֵלָה וְגִיּוֹנָם שׁוֹלְטִין בוֹ. הָדָא הוּא דְכַתִּיב, (תהלים קכד ה) לֹא יִבְשׁוּ כִּי יִדְבְּרוּ אֶת אוֹיְבֵים בְּשַׁעַר, אֵלוֹ מְלֹאכֵי חֲבֵלָה, שְׁאִינָם יְכוּלִים לְשַׁלוּט עֲלָיו.

שְׁרֵא יֹאמֵר אָדָם, הֲרִי תוֹרְתִי וּמַעֲשִׂים טוֹבִים מְגִינִים עָלַי, וְלֹא אֶתְעַסַּק בְּפִרְיָה וּרְבִיָּה. אֶלֶּא אֶף עַל פִּי שְׁיִשׁ בְּיָדוֹ תוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים, אֵינוֹ נִכְנָס בְּמַחֲיצָתוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאֵין לוֹ חֶלֶק לְעוֹלָם הַבָּא.

בְּגוֹן חַד מִחֲבַרְנָא, דְּאֶפְקוּהוּ מִתְּלִיסַר תְּרַעֲיָן דִּיהוּא עֲלֵמָא, דְּאֶלְמֵלֵא קְלִיָּה דְרַבִּי יוֹדָא חֲסִידָא, אֶתְטָרִיד מִתְרִין עֲלֵמִין. שְׁהֲרִי אֵין לָךְ אָדָם בְּעַל תוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים כְּחֻזְקָה מְלָךְ יְהוּדָה עֲלָיו הַשְׁלוֹם, וְכַתִּיב בִּיה, (ישעיה לח א) כֹּה אָמַר ה' צוֹ לְבִיתְךָ כִּי מֵת אַתָּה וְלֹא תַחֲיָה, כִּי מֵת אַתָּה בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְלֹא תַחֲיָה בְּעוֹלָם הַבָּא. רַבִּי יוֹחָנָן הוּוֹה דְרִישׁ, (קהלת יא ו) בְּבַקֵּר זֶרַע אֶת זֶרַעַךְ וְלַעֲרֹב אֶל תַּנַּח יָדְךָ וּגו'. צְרִיף אָדָם לְהִתְעַסַּק בְּעוֹלָם הַזֶּה בְּפִרְיָה וּרְבִיָּה, בְּבַחֲרוּתוֹ וּבְזַקְנוּתוֹ, דְּלֹא יִשְׁתַּבֵּיךְ מִיָּגִיָּה, אֶף עַל פִּי דְאִיהוּ סָבָא, לֹא יִסְלַק גְּרַמִּיָּה. מֵאִי טַעְמָא. כִּי

אָרְא בְּזִמְן שְׁהָאָדָם יוֹצֵא מִן הָעוֹלָם הַזֶּה וְנִפְשׁוּ בָּהּ לִיכְנֵס בְּמָקוֹם הָרְאוּי לָהּ, כַּמָּה מְלֹאכֵי חֲבֵלָה עוֹמְדִים מִצַּד זֶה וּמִצַּד זֶה, וְכַמָּה מְלֹאכֵי שְׁלוֹם עוֹמְדִים מִצַּד זֶה וּמִצַּד זֶה, זָכָה - מְקַדְיָמִים לוֹ מְלֹאכֵי שְׁלוֹם וְאוֹמְרִים לוֹ שְׁלוֹם בּוֹאֵךְ. לֹא זָכָה - מְלֹאכֵי חֲבֵלָה מְקַדְיָמִים לוֹ וְאוֹמְרִים (ישעיה ג) אוֹי לְרָשָׁע רַע כִּי גָמוּל יִדְּיו יַעֲשֶׂה לוֹ. וְכִי הוּא? מִי שְׁלֹא נִתְעַסַּק לְהַנִּיחַ בֵּן בְּעוֹלָם הַזֶּה. שְׁפָל הַמְּנִיחַ בֵּן בְּעוֹלָם הַזֶּה וּמְלַמְדוֹ תוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים, אֵין מְלֹאכֵי חֲבֵלָה וְגִיּוֹנָם שׁוֹלְטִים בוֹ. זֶהוּ שְׁפָתוֹב (תהלים קכד) לֹא יִבְשׁוּ כִּי יִדְבְּרוּ אֶת אוֹיְבֵים בְּשַׁעַר. אֵלוֹ מְלֹאכֵי חֲבֵלָה שְׁאִינָם יְכוּלִים לְשַׁלֵּט עֲלָיו.

שְׁרֵא יֹאמֵר אָדָם, הֲרִי תוֹרְתִי וּמַעֲשִׂים טוֹבִים מְגִנִים עָלַי, וְלֹא אֶתְעַסַּק בְּפִרְיָה וּרְבִיָּה. אֶלֶּא אֶף עַל פִּי שְׁיִשׁ בְּיָדוֹ תוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים, אֵינוֹ נִכְנָס בְּמַחֲצָתוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאֵין לוֹ חֶלֶק לְעוֹלָם הַבָּא.

כְּמוֹ אֶחָד מִחֲבַרְנָה, שְׁהוֹצִיאָהוּ מִשְׁלֶשָׁה עָשָׂר שְׁעָרִים שֶׁל אוֹתוֹ הָעוֹלָם, שְׁאֶלְמֵלֵא קוּלוֹ שֶׁל רַבִּי יוֹדָאִי חֲסִידָא, הָיָה נִטְרָד מִשְׁנֵי הָעוֹלָמוֹת. שְׁהֲרִי אֵין לָךְ אָדָם בְּעַל תוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים כְּחֻזְקָה מְלָךְ יְהוּדָה, עֲלָיו הַשְׁלוֹם, וְכַתוּב בוֹ (ישעיה לח) כֹּה אָמַר ה' צוֹ לְבִיתְךָ כִּי מֵת אַתָּה וְלֹא תַחֲיָה. כִּי מֵת אַתָּה בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְלֹא תַחֲיָה בְּעוֹלָם הַבָּא.

רַבִּי יוֹחָנָן הָיָה דוֹרֵשׁ, (קהלת יא) בְּבַקֵּר זֶרַע אֶת זֶרַעַךְ וְלַעֲרֹב אֶל תַּנַּח יָדְךָ וּגו' - צְרִיף לְהִתְעַסַּק בְּעוֹלָם הַזֶּה בְּפִרְיָה וּרְבִיָּה בְּבַחֲרוּתוֹ וּבְזַקְנוּתוֹ שְׁלֹא יַעֲזֹב מִמֶּנּוּ, אֶף עַל פִּי שֶׁהוּא זָקֵן לֹא

יסלק עצמו. מה הטעם? כי לא תדע [אינך יודע] אי זה יכשר הזה או זה וגו'.

רבי יוחנן היה קשיש ימים, וכהו עיניו מלהסתפל, והחלשה התגברה עליו. קם ואמר, מה אני לעולם הבא, שהיו לי בנים ומתו? אמרו לו, רבנו, מימך אנו שותים, פמה בנים נשארו (אתה השארתי) שמחזקים אותך לעולם הבא. לא נחה דעתו.

עד שהאיר הקדוש ברוך הוא את עיני זקן אחד. קם ואמר, עליך רבי יוחנן, שאתה זקן וחלשה התגברה עליך, ועל רבי חזקיה שהוא עקר אמר הכתוב (ישעיה נב) כה אמר ה' לסריסים אשר ישמרו את שבתותי ובחרו באשר חפצתי וכו', (שם) ונתתי להם בביתי ובחומתי יד ושם טוב מבנים ומבנות שם עולם אתן לו אשר לא יפרת. נחה דעתו של רבי יוחנן. אמר לו, תנוח דעתך כמו שהנחת את דעתי.

רבי ברוקא אמר, כתוב (ויקרא כב) ונכרתה הנפש ההוא מגוף ההוא מה תהא ממנו, אי הכי, פמה קברות בריקניא, פמה ציונין למגנא. דהא אי לבתר קודשא בריך הוא בני לההוא נפש כמלקדמין בהאי עלמא, גופא דשביק, אתאביד, וקברא בריקניא, אי הכי, פמה גרמין אתאבידו, וכמה קברין למגנא.

א"ל קודשא בריך הוא לא ישיצי עובדי ידוי, אלא מארעא ומתחות שמיא אלה. ויחתון לתתא, ויתבנון בקיומא אחרא גו אינון תתאי, בדיורא דאקרי נשיה, ותמן יתכנשוין (יתגשוין) לדרי דרין.

דהא שבע ארעין לתתא. ואלו הן: ארץ. אדמה. ארקא. גיא. נשיה. ציה. תבל. תבל, הוא דיורא דילן. בנשיה אמאי גופין

לא תדע איזה יכשר הזה או זה וגו'. רבי יוחנן קשישו יומוי, ותקיפו עינוי מלאסתפלא, וחולשא תקיף עלוי. קם ואמר, מה אנא לעלמא דאתי, דקא הוי לי בנין ומיתו. אמרו ליה, רבינו, מימך אנו שותים, פמה בנין אשתביקו (את שבתך) דאתקיפו לך לעלמא דאתי, לא נח דעתיה.

עד שהאיר הקדוש ברוך הוא את עינוי דחד סבא, קם ואמר, עליך רבי יוחנן, דאת סבא וחולשא תקיף עליך, ועל רבי חזקיה דאיהו עקר, אמר קרא, (ישעיה נב) כה אמר ה' לסריסים אשר ישמרו את שבתותי ובחרו באשר חפצתי וגו', ונתתי להם בביתי ובחומתי יד ושם טוב מבנים ומבנות שם עולם אתן לו אשר לא יפרת. נח דעתיה דרבי יוחנן, אמר ליה, תנוח דעתך כמו שהנחת את דעתי.

רבי ברוקא אמר, כתיב, (ויקרא כב ג) ונכרתה הנפש ההיא מלפני. אי הנפש תפרת, הגוף ההוא מה תהא ממנו, אי הכי, פמה קברות בריקניא, פמה ציונין למגנא. דהא אי לבתר קודשא בריך הוא בני לההוא נפש כמלקדמין בהאי עלמא, גופא דשביק, אתאביד, וקברא בריקניא, אי הכי, פמה גרמין אתאבידו, וכמה קברין למגנא.

א"ל קודשא בריך הוא לא ישיצי עובדי ידוי, אלא מארעא ומתחות שמיא אלה. ויחתון לתתא, ויתבנון בקיומא אחרא גו אינון תתאי, בדיורא דאקרי נשיה, ותמן יתכנשוין (יתגשוין) לדרי דרין.

דהא שבע ארעין לתתא. ואלו הן: ארץ. אדמה. ארקא. גיא. נשיה. ציה. תבל. תבל, הוא דיורא דילן. בנשיה אמאי גופין

לְאַחַר קְרִיאַת הַזוֹהַר (יאמר התפלה זו בכנינת הלב)

יְהִי רְצוֹן מִלְפָּנֶיךָ ה' אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי שְׂיִתְקַלְמִים בְּנוּ עֵתָה מִקְרָא שְׁפָתוֹב "וְאִשִּׁים דְּבַרֵּי בְּפִיךָ וּבְצֶל יְדֵי כְּסִיתִיךָ לְנִטְע שְׁמַיִם וְלִיסַד אֶרֶץ", לְהַעֲלוֹת לְרוּמִם וְלִתְקַן הַרְיִסוֹת וְחֻרְבוֹת הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה לְקִשּׁוּט וּפְרוּרִיָּא עֲלָהּ וְלִאֲרַמּוֹן שְׁעַל מְכוּנוֹ יֵשֵׁב לְהַחְזִיר עֲטָרָה לְיוֹשְׁנֵיהּ וּמַיִם בְּנוּ מִהֲרָה מִקְרָא שְׁפָתוֹב "וְהִיא אֹדֶר הַלְּבָנָה כְּאֹדֶר הַחֲמָה וְאֹדֶר הַחֲמָה יְהִיהָ שְׁבַעֲתִים כְּאֹדֶר שְׁבַעֲת הַיָּמִים". וְזִכּוֹת הַרְשָׁבִי הַקְּדוּשׁ וּבְנוּ רַבִּי אֶלְעָזָר, וְיוֹתֵם בּוֹן אֶזְיָהוּ, יַעֲמוּד לְנוּ לְתַקַּן הָעוֹלָם מִיּוֹם שְׁנִבְרָא עַד סוֹפוֹ כְּרַצוֹנוֹ וּכְרַצוֹן יִרְאוּ. וּבְזִכּוֹת הַיּוֹתֵנוּ עֲסוּקִים בְּחֻכְמָה הַאֲתָה, עַל יְדֵהּ תִּתְקַרֵּב הַגְּאוּלָּה, וְיִשְׁוַעְתָּה מִהֲרָה תַצְמִיחַ, לְעֵלּוֹי שְׂכִינַת עוֹגֵנוּ בְּמִהֲרָה בְּיַמֵּינוּ. וְיִקְוִים בְּנוּ מִקְרָא שְׁפָתוֹב "וְיֵאמֹר אֱלֹקִים יְהִי אֹדֶר", וְיִזְרַח עֲלֵינוּ אֹדֶר ה', בְּיּוֹם הַהוּא יְהִיהָ ה' אֶחָד וְשְׂמוֹ אֶחָד, אֲמֹן נֶצַח סֵלָה וְעַד. (נֶפֶשׁ הַתְּפִלָּה מִתּוֹךְ לְשׁוֹנוֹ הַקְּדוּשׁ שֶׁל רַבִּי חַיִּים וְיִטָּאֵל זִיע"א)

מִזְדָּה אֲנִי לְפָנֶיךָ הַשֵּׁם אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי שְׂאִיִּתְנִי לְלִמּוּד וְלַהֲגוּת בְּסִפֵּר הַקְּדוּשָׁה הַזֶּה וְיִהְיֶה עֲלֵיךָ, וְזִכּוֹת הַתְּנָאִים הַקְּדוּשִׁים שֶׁלְּמִדְנוּ תוֹרָתָם יַעֲמוּד לְנוּ וְלִזְרַעֲנוּ וְנִזְכֶּה לְהַבְטַחַת הַנְּבִיא (יִשְׁעִיה נט, כ-כא) וּבֵא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וְלִשְׁבִּי פִשְׁעֵ בַעֲקֵב נָאִם ה'. וְאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי אִתְּכֶם אֲמֹר יְהוָה רִחַמֵי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וּדְבַרֵּי אֲשֶׁר שְׁמַתִּי בְּפִיךָ לֹא יִמְשָׁו מִפִּיךָ וּמִפִּי זָרַע זָרַע אֲמֹר ה' מַעֲשֶׂה וְעַד עוֹלָם. וְיִתְקַיֵּים בְּנוּ הַנְּבִיאָה (יִשְׁעִיה נא, טו) וְאִשִּׁים דְּבַרֵּי בְּפִיךָ וּבְצֶל יְדֵי כְּסִיתִיךָ לְנִטְע שְׁמַיִם וְלִיסַד אֶרֶץ וְלִאֲמֹר לְצִיּוֹן עֲמִי אֲתָה. וּבְרַפְתּ מִשֶׁה רַעֲיָא מְהִימָנָא תִּתְגַּלֶּה בְּמִהֲרָה דִּידוֹ, ה' בְּדַר יִנְחֵנוּ וְאִין עֲמֵנו אֵל נִכְר, יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׁמַח לְבַנוּ וְתִגַּל בְּפִשְׁנוּ בִישׁוּעָתְךָ בְּאֲמוֹת בְּאֲמֹר לְצִיּוֹן מִלְּךָ אֱלֹהֵיךָ, בְּרוּךְ ה' לְעוֹלָם אֲמֹן וְאֲמֹן. (סו ד)

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מִלְּךָ רַחֲמָנוּ רַחֵם עֲלֵינוּ טוֹב וּמְטִיב הַדְּרָשׁ לְנוּ. שׁוֹבָה אֲלֵינוּ [עֲלֵינוּ] בְּהַמּוֹן רַחֲמִיךָ בְּגִלְלָא אֲבוֹת שְׁעִשׂוּ רְצוֹנָךָ. בְּנֵה בֵיתְךָ כְּבַתְחִלָּה וְכוֹנֵן מִקְדָּשְׁךָ עַל מְכוּנוֹ. וְהִרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ וְשִׁמְחָנוּ בְּתַקּוּנוֹ. וְהִשְׁב שְׂכִינַתְךָ לְתוֹכוֹ, וְהִשְׁב כְּהֵנִים לְעַבְדוֹתֵם וְלוֹוִיִּם לְדוֹכְנֵם לְשִׁירֵם וְלִזְמֹרֵם. וְהִשְׁב יִשְׂרָאֵל לְנוּיָהֶם. וּמְלָאָה הָאֶרֶץ דְּעָה אֶת ה' לְיִרְאָה וְלֵאחֲבָה אֶת שְׁמֶךָ הַגְּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אֲמֹן בּוֹ יְהִי רְצוֹן. (ס"ת)

הַקְּדִישׁ לְעֵלּוֹי הַנְּשִׁמָּה: הַקְּדִישׁ הוּא שְׂבַח גְּדוֹל לְבוּרָא עוֹלָם עַל כֵּן יֵשׁ בְּזֶה עֲלֵי נְשִׁמָּה גְּדוֹל לְנִפְטָר בְּמִיחָד בְּזֶה שְׁגוּרִים לְצַבוּר לְעֵנוֹת אֲמֹן, שְׁהוּא עֲלֵי נְשִׁמָּה גְּדוֹל עַד מְאֹד וְנַחַת רִחַן לְנְשִׁמָּה. מְלַכְד מַה שְׁמַצִּיל אֶת הַנְּפִטָר מִדִּינָהּ שֶׁל גִּיהֵנִם. מַעֲלָה אוֹתוֹ בְּדַרְוֹת נּוֹסְפוֹת בְּגַן עֵדֶן כִּי הַחַיִּים שְׁתַּב לִזְמַר כָּל לַיִל שֶׁבַת קְדִישׁ אֲפִילוּ אַחַר מֵאָה שָׁנָה שְׁעוּלָה מַעֲלָה מַעֲלָה, וְעִי"ע פְּלָא יוֹעֵץ.

מַעֲלַת לִימוּד הַזוֹהַר לְעֵלּוֹי הַנְּשִׁמָּה: כְּתַבוּ הַמְּקַבְּלִים: לִימוּד הַתְּפִלָּה וְהַזְהַר (תּוֹרַת הַרְשָׁבִי) יֵשׁ בּוֹ תוֹעֲלַת לְנְשִׁמָּה יוֹתֵר מִשְׁאָר לִימוּדִים. כִּי לְכֵן נִקְרָא זוֹהַר שְׁהוּא מְזַהֵר הַנְּשִׁמָּה... וּבְיוֹם שְׁבַת קוֹדֵשׁ שְׁשִׁעָה אַחַת לִימוּד הַזוֹהַר שְׁהוּא אֶלְךָ שָׁנָה, וּבְשִׁמְחָה מְלִיּוֹן שָׁנָה עֲלֵי הַשְּׁתַּדֵּל יוֹתֵר בְּלִימוּד הַזוֹהַר כִּי הוּא מְבַחֵינַת הַיּוֹם, קְדוּשׁ הוּא לֵאלֹהֵינוּ... וּמָה גְּדוּלָּה מַעֲלַת לִימוּד הַזוֹהַר הַקְּדוּשׁ בְּגִבְהֵי מְרוֹמִים וּבְמִיחָד בְּיוֹם הַקְּדוּשׁ יוֹם הַשְּׁבַת שְׁאִין עֲרָף לְהַשְׁתַּדֵּל, וּבְדוּאֵי לִימוּדוֹ עֲדַע עֲלֵי נְשִׁמָּה אֲבִיו אוֹ אֲמוֹ ע"ה, אִין קוֹץ לְמַעֲלָתוֹ וְאִין קוֹץ לְעֵלּוֹי נְשִׁמָּה אֲבִיו אוֹ אֲמוֹ ע"ה, וּמַעֲטָרִים לְנְשִׁמָּה בְּעֲטָרָה וּלְבוּשׁ מִיחָד בְּזִכּוֹת לִימוּדוֹ. וְכֵן לְחִמּוֹת ע"ה (עֲשֵׂה כֵב הַיִּשְׁרָ וְהַנְּה שִׁכְרוּ אֲתוֹ, כְּפוּל וּמְכַפֵּל שְׁבַעֲתִים, בְּכַחֲנִית מְכַבֵּד בְּמוֹתוֹ וְכו', (עֲשֵׂה פְּלָא יוֹעֵץ עֲרָה כְּפִיד אֵב וְנָא).

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יְתַגְדַּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (מא) בְּעֶלְמָא דִּי בְרָא כְרַעוּתָהּ וַיְמַלִּיךְ מַלְכוּתָהּ
וַיַּצְמַח פְּרָקְנָהּ וַיִּקְרַב מִשִּׁיחָהּ. (מא) בְּחַיִּיכוֹן וּבַיּוֹמִיכוֹן וּבְחַיִּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן: (מא) יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמַם
וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה
וַיִּתְהַלֵּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא. (מא) לְעֵלְא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא
תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחְמְתָא דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא וְאָמְרוּ אָמֵן: (מא) עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן
וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן דְעַסְקִין בְּאוֹרֵיתָא קוּדְשָׁתָא. דִּי
בְּאַתְרָא הָדִין וְדִי כְּכַל אַתְר וְאַתְר, יְהֵא לְנָא וְלֵהוֹן וּלְכוּן חֲנָא וְחֲסָדָא וְרַחֲמֵי
מִן קֳדָם מְאָרִי שְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאָמְרוּ אָמֵן: (מא) יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא,
חַיִּים וְשֹׁבַע וַיְשׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגִאְלָה וְסִלְיָהּ וְכַפְרָה, וְרוּחַ
וְהַצְלָה לְנוּ וּלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן: (מא) עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן: (מא)

הַשְּׂכֵבָה לְאִישׁ: אֲשֶׁרֵי אִישׁ יֵרָא אֶת יְהוָה בְּמַצּוֹתָיו חֲפִיז מְאֹד: הַמְרַחֵם עַל
כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּס וַיַּחְמוּל וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁוֹ, רוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁל (פכ"ט). רוּחַ
יְהוָה תְּנִיחָנוּ בְּגֵן עֵדֶן: דְּאַתְפְּטָר מִן עֲלְמָא הָדִין כְּרַעוּת אֱלֹהָא מְאָרִיָּה שְׁמַיָּא
וְאַרְעָא. מְלַךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו יִרְחַם עָלָיו. וַיַּחְוִס וַיַּחְמוּל עָלָיו. מְלַךְ
מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו יִסְתִּירֵהוּ בְּצַל כְּנָפָיו וּבְסִתְרָא אֱהֵלוֹ לַחֲזוֹת בְּנוּעַם
יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיבְלוֹ. וּלְקִץ הַיָּמִין יַעֲמִידֵהוּ. וּמִנְחַל עֲדָנָיו יִשְׁקֵהוּ. וַיַּצְרוֹר
בְּצִרוֹר הַחַיִּים נִשְׁמָתוֹ. וַיִּשִׂים כְּבוֹד מְנוּחָתוֹ. יְהוָה הוּא נְחֻלָּתוֹ. וַיִּלְוֶה אֱלִיוֹ
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבוֹ יְהִי שְׁלוֹם. כְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הוּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבִים עִמּוֹ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

הַשְּׂכֵבָה לְאִשָּׁה: אֵשֶׁת חֵיל מִי וּמִצָּא, וְרַחֵק מִפְּנִינִים מְכָרָה: שְׁקֵר הַחֵן וְהַבֵּל
הַיָּפִי, אִשָּׁה יִרְאֵת יְהוָה הִיא תִתְהַלֵּל: תְּנוּ לָהּ מִפְּרֵי יָדֶיהָ, וַיְהַלְלוּהָ בְּשַׁעְרֵים
מַעֲשֵׂיהָ: הַמְרַחֵם עַל כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּס וַיַּחְמוּל וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁוֹ, רוּחַ וְנִשְׁמָה
שֶׁל (פכ"ט). רוּחַ יְהוָה תְּנִיחָנָהּ בְּגֵן עֵדֶן: דְּאַתְפְּטָר מִן עֲלְמָא הָדִין כְּרַעוּת
אֱלֹהָא מְרִיָּה שְׁמַיָּא וְאַרְעָא. הַמְּלַךְ בְּרַחֲמָיו יְחוּס וַיַּחְמוּל עָלֶיהָ. וַיִּלְוֶה אֱלִיָּהּ
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבָהּ יְהִי שְׁלוֹם. כְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הִיא וְכָל בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבוֹת עִמָּהּ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

קדיש דרבנן - נסח ספרד (חסיד)

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה. ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. בחייכון וביומיוכון ובחיי דכל בית ישראל. בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרוםם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל. שמה דקודשא. בריך הוא לעלא (בעש"ת ולעלא מקל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבתתא ונחמתא. דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידהון ועל כל תלמידי תלמידהון ועל כל מאן דעסקין באורייתא די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר יהא להון ולכון שלמא רבא חנא וחסדא ורחמי וחיי אריכי ומוזני ריחי ופורקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: עושה שלום במרומוי הוא ברחמי ויעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תפלה על הנפטר לאחר הלמוד

לאיש: אגא ה' מלא רחמים אשר בריך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגי בן פלוגי) וגמול נא עמו בחסדך הגדול לפתח לו שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתו באהבה ובחבה. ושלח לו מלאכיה הקדושים והטהורים להוליכו ולהשיבו תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכנתך, ולהשביעו מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה וכונה בחזרה ובשמתה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים בכבוד וינגו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערכה שנתך, ותשמר אותה מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לו על כל פשעיו. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לו זכותיו וצדקותיו אשר עשה. ותשפיע לו מנשמתו לדשן עצמותיו בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. וישכון בטח בך ושאנן מפחד רעה, ואל יראה פני גיהנם. ונשמתה תהא צרורה בצרור החיים ולהחיותו בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

לאשה: אגא ה' מלא רחמים אשר בריך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגית בת פלוגית) וגמול נא עמה בחסדך הגדול לפתח לה שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתה באהבה ובחבה. ושלח לה מלאכיה הקדושים והטהורים להוליכה ולהשיבה תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכנתך, ולהשביעה מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה וכונה בחזרה ובשמתה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים בכבוד וינגו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערכה שנתך, ותשמר אותה מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לה על כל פשעיה. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לה זכותיה וצדקותיה אשר עשתה. ותשפיע לה מנשמתה לדשן עצמותיה בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. ותשכון בטח בך ושאנן מפחד רעה, ואל תראה פני גיהנם. ונשמתה תהא צרורה בצרור החיים ולהחיותה בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

והמשבילים יזרחו פזור הרקיע

גדולי ישראל והזוהר

בו נלקט מדעתם והשקפתם של גדולי ישראל
על לימוד הזוהר הקדוש והתיקונים והכמות האמת

בוזר דא יפקון מן גלותא ברחמי

עיר וקדיש מין שימיא נהית - כיי לא תש-כיה מפי זרעיו

שבט שנת תש"ע לפ"ק - עה"ק בית שמש תובב"א

